

Rederfraktioner, en Modstand, der maatte være os saa meget mere overraskende, som den er ensbetydende med en Tilsidesættelse af de Hovedsynspunkter, for hvilke ingen i højere Grad end netop Repræsentationen gennem en Aarrække har gjort sig til Talsmand. Ved denne Modstand, der i sit Udspring hos et af Dampskibsredernes mest fremtrædende Medlemmer i Repræsentationen har været saa voldsom, at den endog har kunnet rive med sig en af de Dampskibsredere, hvis Navn i Forvejen findes under selve Kommissionsbetænkningen, ønsker vi et Øjeblik at dvæle, idet vi skal forudskikke den Bemærkning, at Modstanden saa at sige har koncentreret sig om det ene Spørgsmaal „tvungen Styrmandsfart mellem Styrmandseksamen og Skibsfører-eksamen“, der for os maatte staa som den væsentligste Betingelse for ethvert Fremskridt.

For Dampskibsredernes Vedkommende kunde man da af de foreliggende Erklæringer faa det Indtryk, at Modstanden var saa at sige enstemmig. En saadan Opfattelse vilde imidlertid være yderst fejlagtig. Vi nærer ingen Tvivl om, at mange, og deriblandt ikke de ubetydeligste indenfor Dampskibsrederstanden, fuldt ud deler vore Anskuelse, ja, vi tror endog at turde forudsætte, at Dampskibsrederforeningens Standpunkt kun har været dikteret af en yderst kneben Majoritet.

Hvad Repræsentationens Sejlskibsrederfraktion angaar, da skal vi blot pege paa, at denne, for at kunne tage Del i den foran omtalte Modstand fra Dampskibsredernes Side, ikke blot rent ud har desavoueret sine egne Repræsentanter i Kommissionen, men endog krævet Ændringer i Kommissionsforslaget, der, naar Sagen ses fra et rent Sejlskibssynspunkt, maa forekomme os at ligge udenfor de almindelige Grænser for Ændringsforslag. Vi sigter hermed til den Omstændighed, som for øvrigt allerede under Repræsentationens Forhandlinger er blevet berørt af det høje Ministeriums egen Repræsentant ved disse, at man har ment at kunne stemme imod den obligatoriske Fart mellem Eksaminerne samtidig med, at man forlanger, at Styrmandseksamen skal være den tilstrækkelige Eksamensadkomst til at føre, praktisk set, ethvert Sejlskib i enhver Fart. Da vi samtidig har faaet den Opfattelse af Sejlskibsredernes Udtalelser, at disse med os er enige i at erkende, at navnlig Styrmandsfarten med Sejlskibe er et ypperligt Uddannelsesmiddel for den unge Navigator, vel egnet til at give Erfaring, Ansvarsfølelse og Selvstændighed, har vi blot saa meget mindre været i Stand til at forstaa, hvilke Motiver der for Sejlskibsrederfraktionens Vedkommende har været bestemmende ved Afstemningen, og man vil neppe med Rette kunne forundre sig, hvis mange Førere og Styr mænd i en saadan Afstemning vilde se Navigatorstandens Fremtid ladt fuldstændigt i Stikken.

Vi nævnede ovenfor, at Farten imellem Eksaminerne for os maa staa som den væsentligste Betingelse for ethvert Fremskridt, og vi gentager det, idet vi tillader os at minde om, at ikke blot Bestyrelsen i de Foreninger, som vi har den Ære at repræsentere, staar bag ved os, men tillige Generalforsamlingerne. Den er vel ikke den eneste Betingelse for Fremskridtet, men den er efter vor Overbevisning den væsentligste af dem alle, den, som i sit Princip slet ikke kan fraviges; samtidig vil den nødvendigvis komme til at virke som en betydningsfuld Faktor med Hensyn til Tilgangen til og den rette Udnyttelse af den foreslaaede udvidede og frivillige Skibsførereksamen. Den nærmere Begrundelse heraf er fremsat saa ofte under hele denne Sags Behandling, at det allerede af den Grund vilde være unødvendigt at komme tilbage hertil; vi anser det derhos for overflødig, efter at Hans Ekscellence Søfartsministeren selv, gennem sin Repræsentant ved Fællesrepræsentationens Forhandlinger, har udtalt, at Ministeriet maatte lægge megen Vægt paa at bibeholde Princippet „Fart mellem Eksaminerne“.

Imod dette Princip har vi ved Repræsentationens Forhandlinger ikke set andet fremført end en ubestemt Frygt for en Aftagen i Tilgangen til Navigatorstanden og de deraf flydende Følger for Skibsfarten.

Vi anser denne Frygt for ganske ubeføjet allerede af den Grund, at den nye Ordning vil give noget hurtigere Adgang til at opnaa Styrmandsbeviset end den nuværende. Men selv om der havde ligget noget berettiget til Grund for en saadan Frygt, maatte vi bestemt have protesteret imod, at den skulde kunne faa nogen afgørende Indflydelse paa Principperne for Navigatoruddannelsen. Tilgangen til Navigatorstanden vil, som saa meget andet vedrørende Rederibedriften, være et rent Forretningsspørgsmaal, reguleret af de sædvanlige Love for Tilbud og Efterspørgsel,